

вдвятъ около самото блато, никога не пристѣпватъ по солената му покривка. Товарни камили и магарета, навлизатъ въ пустинята, само следъ дълги увещания и насила. Тѣ се движатъ бавно и внимателно, стѣпватъ въ следитѣ си и за нищо не се отклоняватъ въ страни. Ето какво разправя единъ пѣтешественикъ, който прекосявалъ една частъ отъ пустинята.

— Единъ день се движехме по една тѣсна пѣтека въ солената пустиня. Единъ отъ нашитѣ водачи, безъ много

Камила затѣнала въ тинята

да мисли, си играеше съ пушката. Изведнажъ тя гръмна. Камилитѣ трепнаха отъ страхъ. Една отъ тѣхъ се дръпна встрани и за моментъ потѣна до коремъ въ тинята. Спасение нѣмаше. Никой не смѣеше да помогне на животното или да спаси багажа, който то носѣше. Нѣколко секунди следъ това животното изчезна.

Нѣма нищо по-печално отъ тази пустиня. Никакъвъ животъ. Никакви птици, насѣкоми и растителностъ. Дори мухитѣ, които придружаватъ винаги хората и животнитѣ въ тази страна, изчезватъ, следъ като навлѣзатъ въ пу-